

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autorka: Apolena Výborná

Studijní program: B1501 Biologie

Studijní obor: Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Biologie se zaměřením na vzdělávání

Téma: Mediální obraz sportovního dopingu v Rusku v českém a ruském denním tisku v letech 2012–2018

Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Sommer

Oponentka práce: Mgr. Jana Kostincová, Ph.D.

Apolena Výborná se ve své bakalářské práci zaměřila na téma aktuální, podnětné, s výpovědní hodnotou široce přesahující nejen téma sportu a jeho prezentace v médiích, umožňující zamýšlet se i nad obecněji položenými otázkami o propojení sportu s politikou atp. Na toto autorka sama poukazuje v *Závěru* na str. 48: „Výsledky vycházející z rozboru ukazují, že se obě periodika zabývají nejen otázkou systematického dopingu, ale také politického vlivu na sport.“ Je pochopitelné, že se však autorka v tomto směru spíše snažila příliš nevzdalovat obsahu zkoumaných článků, takže mnohé z kontextů, do nichž by mohly být výsledky bádání zasazeny, zůstávají za hranicemi práce. Tento přístup se projevil i v soustředění se na v médiích publikované texty, ačkoliv si lze představit, že širší využití sekundární literatury by umožnilo předložit barvitější závěry.

Materiál, na němž je bakalářská práce vystavěna, je ovšem i přesto velmi obsáhlý. Prostudováno a využito bylo úctyhodné množství zdrojů, o čemž svědčí i jejich *Seznam* (str. 49–70). Autorka tak v kapitolách řazených chronologicky, členěných na jednotlivé kalendářní roky (a povětšinou ještě samostatně se zaměřujících na český a ruský tisk), předkládá vyčerpávající přehled o obsahu článků vydaných zvolenými periodiky. Proloženo je to krátkými shrnutími zaznamenávaných událostí v příslušných letech a stručnými autorskými komentáři k obsahu některých článků. Přestože některé z komentářů působí trochu naivně, je třeba snahu oživit jimi text vnímat jedinečně pozitivně.

Vzhledem k tomu, že kauza státem řízeného dopingu v Rusku ve zkoumaných letech nabývala na obrysech – až nakonec zcela zastínila většinu dalších témat v ruském sportu, lze

pozorovat, že i text bakalářské práce postupně získává na dynamičnosti a stává se čtivějším. Když se pak autorka po analýze ruského tisku vrací o několik měsíců zpátky v čase a rekapituluje český tisk, může to čtenářskou pozornost naopak oslabovat. Uvažovat by se tak dalo o tom, zda nebylo vhodnější strukturovat práci jinak, ovšem zřejmě by se tím oslabil akcent na evolučně a komparativně pojatý charakter práce.

Důkladná je práce se zdroji, především s ohledem na jejich citování. Vytknout je možné některé ojedinělé překlepy a jazykové nepřesnosti, které se i přes autorčinu usilovnou snahu nepodařilo odstranit (např. str. 11: „Bakalářské práce by měla přinést...“; str. 25: „Jak už několikrát opakovat...“; str. 30: „...obvinil poradkyni ... ze skrývání ... a pomoc ministru...“; str. 32: „Kommersant publiku výsledky...“; str. 41: „...informuje o události, která oznamuje...“). Název filmu *Icarus* zřejmě měl být uveden v kurzívě, což je ovšem jeden z mála nedostatků, jichž se autorka při formátování dopustila. Zodpovědný postoj k psaní se tak projevil i v kvalitě zpracování posuzovaného textu.

Pozornost si při čtení získává originální způsob uvádění většiny vlastních jmen, k němuž se autorka uchýlila. Jména převzatá do latinky z azbuky jsou zachovávána v podobě maximálně odpovídající té původní. K příjmením žen tak není připojována koncovka *-ová*, při transkripci není v latině využíváno písmeno *x* apod. Některá ženská příjmení jsou pak skloňována po vzoru podstatných jmen, některá dle přídavných jmen. I k tomu však bylo přistupováno systematicky a důsledně. V posledních týdnech psaní a úprav bakalářské práce se právě vypořádání se s praktickou stránkou jazyka a promýšlení různých variant stalo dominantním a přineslo zajímavé podněty (a to zřejmě i v porovnání s naopak nepřekvapivými závěry výzkumu).

Otázky k obhajobě:

V *Úvodu* na str. 11 píšete: „Dílním cílem této bakalářské práce je stručné shrnutí historie systematického dopingů v Rusku, potažmo v Sovětském svazu.“ Kapitola *Historie systematického dopingů v Sovětském svazu* má nakonec rozsah jediné strany. Bylo vhodné si takový cíl vytyčit?

Práce je ohraničena lety 2012–2018. V *Závěru* na str. 48 uvádíte: „Například pokračování v reflexi po roce 2018 a rozšíření o další informace týkající se tohoto skandálu by mohlo vést k zajímavým výsledkům.“ Vidíte tam příslib „zajímavých výsledků“? Jak se situace vyvíjela dále?

Zmíněno je hned několik dokumentů Hajo Seppelta, oscarový *Icarus*. Vyzdvihují texty o nich publikované vše podstatné, vše relevantní, co z hlediska tématu dopingů předkládají divákům?

Měnil se v průběhu pročítání zdrojů k bakalářské práci nějak Váš pohled na dopingovou aféru v Rusku?

Navrhované hodnocení:

v Hradci Králové, 20. 5. 2021

Mgr. Jaroslav Sommer